

Alen Milošević

(17. kolovoza 1969. – 10. siječnja 2024.)

Viktorija Vlašić

Dinaridi – Društvo za istraživanja i snimanja krških fenomena

Ispunjen život Alena Miloševića, čovjeka malo drugačijega od većine nas, započeo je 17. kolovoza 1969. godine. Bucmasto dijete zagrebačkih pločnika rano je počeo sportski život. Hrvanje, nogomet, plivanje, skijanje, kao i fitness u tinejdžerskim danima, pripremili su ga za kasniju cjeloživotnu samodisciplinu potrebnu za usmjerenje u područja ekstremnijih aktivnosti parajedriličarstva, zmajarenja, jedrenja, ronjenja i speleologije, ali i za pomalo spartanski životni stil u kojem je njegovao veganstvo (čak i život od Sunca jedno vrijeme) i minimalizam vlastitih potreba.

No, zato je svoje vrijeme, energiju i ostale resurse obilato darivao na dobrobit četveronožaca (i ostalih životinja), ali i ljudi u potrebi, potpomazući rad niza udruga (Azila za životinje, Caritas, UNICEF-a...), sakupljajući napuštene mačke i pse, noseći namirnice i nepoznatim ljudima u oskudici.

Teško je u malo riječi sažeti njegovu svestranost. I jedinstvenost. Bio je svojevrsni Robin Hood, čovjek velikog srca, prijatelj životinja (uz njega je do samog kraja bila vjerna pratiteljica, hrvatska ovčarka Koni), prvak Hrvatske u zmajarenju, skiper, glazbenik (harmonika, gitara, usna harmonika), glumac, hrvatski branitelj, dipl. ing. šumarstva i uzgajivač božićnih drvaca te poljoprivrednik. Radio je na OPG-u brinući o vočkama, povrtnjaku, vinovoj lozi u svom domu u Praputnjaku, gdje mu je i vječno počivalište. Iznad svega, bio je zaljubljenik u slobodu. Bio je pomalo

Foto: Marko Studen

kauboj koji je uvijek išao do krajnjih granica, Grunf jer je stvari radio na svoj način, kombinirajući dostupna sredstva i materijale na (ne)zamislive

načine, Mali princ – dječjački zanese-njak u svemu što je radio. Bio je „pravi mouž“.

Speleologijom se počeo baviti 1996. učlanjenjem u SO HPD „Željezničar“ gdje je 1997. položio ispit za speleologa-pripravnika. Po osnivanju DDISKF-a postao je njegov član te je od 2003. participirao u nizu akcija i međunarodnih speleoronilačkih ekspedicija, sudjelujući u najvažnijim istraživanjima dubokih krških izvora. Svoj obol, između ostaloga, dao je u istraživanjima vrela Une, izvora Krnježe, Glavaša, Dubanca, izvora Kupe, Majerovog vrila, Panjkovog ponora, Rokine bezdane, Ponora

Kovači-Ričina, Baračevca, Trnova u Crnoj Gori itd.

Alen je bio i prvi „dron“ DDISKF-a – leteci svojim zmajem, snimao je teren na kojem su vršena speleološka istraživanja.

Na svim svojim putešestvijama skiperaze, letenja, šumarskog rada na terenu, nikada nije propustio uočiti (i malo istražiti) bilo kakvu pukotinu koja bi mogla biti ulaz u podzemlje. Samoinicijativno se spuštao, zavlacio

i ronio u već poznatim objektima.

Uvijek je težio ići dalje, više, dublje...

Nama još uvijek nepoznatu granicu prešao je 10. siječnja 2024. godine. Vjerujem da uživa u slobodi veličanstvenog prostranstva Onostranog, čeka da u budućnosti zajedno opet letimo, plovimo, ronimo i poniremo, otkrivajući tajne tog neistraženog Beskraja.

Foto: Marjan Prpić Luka

Foto: Viktorija Vlašić